

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.635/2015/6.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Szödényi Zoltán ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Prokopovitsch László ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenességének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.535/2014/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
10.M.213/2013/26.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.535/2014/5. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen az államnak - külön felhívásra

- 131.300 (egyszázharmincegyezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket, továbbá a felperesnek - tizenöt napon belül - 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2011. augusztus 23-ától állt az alperes alkalmazásában kőműves munkakörben. 2013. január 2-ától 2013. január 28-áig keresőképtelen állományban volt. Munkaviszonyát az alperes úgy szüntette meg, hogy 2013. január 23-án kelt, és 2013. január 25-én kézbesített levéllel megküldte a munkáltatói igazolásokat. A levél az alábbiakat tartalmazta: „Ezúton megküldjük cégünknel lévő munkaviszony megszüntetéséről szóló iratait további szíves felhasználásra, mivel Ön többszöri felszólításunk ellenére sem jelent meg a munkaterületen. A tértivevény átvételével igazolható, hogy Ön minden iratot megkapott, így a továbbiakban esetlegesen hiányzó iratot cégünk nem tud kiadni. Amennyiben a későbbiekben kiderülne, hogy a munkavégzésével kapcsolatban cégünket kár érte, úgy kénytelenek leszünk annak összegét bírósági úton érvényesíteni.” A munkáltatói igazolásokon a jogviszony megszűnésének időpontjaként 2013. január 11-ét tüntették fel..

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát 2013. január 11-én SMS-sel, amelyben közölték vele, hogy kijelentették. Másodlagosan a jogellenes munkaviszony megszüntetést arra hivatkozással kérte megállapítani, hogy az elküldött igazolások között felmondás nem volt, az igazolásokon pedig közös megegyezést tüntettek fel, ami nem jött létre.
- [3] Az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja, és 157. § a) pontja alapján, mivel álláspontja szerint a felperes a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 287. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott 30 napos keresetindítási határidőt elmulasztotta. További hivatkozása szerint az alperes jogszerűen szüntette meg a munkaviszonyt a 2013. január 11-én kelt azonnali hatályú felmondással. Érvelése szerint a munkavállaló munkavégzésre nem jelent meg, a munkáltató telefonhívásaira, üzeneteire nem válaszolt, ez pedig a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.M.213/2013/26. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes a 2013. január 23-án kelt intézkedésével jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.455.515 forintot és ebből az összegből 252.275 forint után 2013. január 19-étől a kamatot, 1.203.240 forint után pedig 2013. november 25-én a kamatot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest perköltség és illetékfizetésre is.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt arra, hogy a felperes keresetét a 2013. január 11-én küldött SMS, és a 2013. január 23-án kelt intézkedés jogellenességének megállapítása iránt terjesztette elő. Tekintettel arra, hogy a felperes jogorvoslati kioktatást nem kapott, ezért nem az Mt. 287. § (1) bekezdés b) pontja szerinti 30 napos határidőn belül, hanem az elévülési idő szerint gyakorolhatta a keresetindítási jogát, így az nem késett el.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 64. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltakra. Rögzítette, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a munkaviszonyát az alperes a 2013. január 11-én kelt SMS-sel szüntette meg. Ez azonban nem volt bizonyítható, ezért az ennek megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasította.
- [7] A perben az alperest terhelte annak igazolása, hogy a felperes munkaviszonyát jogszerűen, írásbeli intézkedéssel szüntette meg. A bíróság álláspontja szerint ez az alperesi bizonyítás nem vezetett eredményre tekintettel arra, hogy az alperes nem tudta sikerrel igazolni, hogy a 2013. január 11-én kelt azonnali hatályú felmondást közölte a felperessel. A 2013. január 23-án kelt, és a felperes részére 2013. január 25-én kézbesített levél tárgya a kilépő papírok megküldése volt, a levél mellékleteként is ezek kerültek feltüntetésre, az azonnali hatályú felmondást nem csatolt. A felperes álláspontját támasztja alá az is, hogy a 2013. január 11-én kelt igazolólap az álláskeresői járadék, és az álláskeresői támogatás megállapításához elnevezésű okiraton a jogviszony megszüntetésének módjaként nem azonnali hatályú felmondást, hanem közös megegyezést tüntetett fel. Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes a 2013. január 25-én kézbesített intézkedésével jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát.
- [8] Az elszámolás körében utalt az Mt. 82. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltakra, valamint az Mt. 125. §-ában és 160. §-ában rögzítettekre.
- [9] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.535/2014/5. számú ítéletével a az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében részben megváltoztatta, és az alperest terhelő marasztalás összegét leszállította. Egyebekben az elsőfokú

bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte az alperest másodfokú perköltség és fellebbezési illeték fizetésére.

- [10] A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az elsőfokú bíróság helyesen utalt az Mt. 287. §-ának (1) bekezdése szerinti 30 napos keresetindítási határidőre, tévedett azonban abban, hogy a kereset az elévülési időn belül terjeszthető elő. Az Mt. 22. § (5) bekezdése előírja, hogy az írásbeliség hiányára hivatkozó felperesnek a munkáltatói intézkedés tudomására jutásától számított 6 hónapja van az igény érvényesítésére. A felperes az elsőfokú eljárásban mindvégig arra hivatkozott, hogy az igazolásokat 2013. január 25-én vette át (keresetlevél, jegyzőkönyv, beadvány). A felperes a keresetlevelet 2013. február 23-án postára adta, ezáltal nemcsak a 6 hónapos, hanem a 30 napos határidőt is betartotta.
- [11] A másodfokú bíróság ítéletének további indokolása szerint az ügyben felmerülő bizonyítékok, a felek közötti levelezés nem támasztja alá az alperes azon állítását, hogy írásban szüntette meg a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással.
- [12] A jogerős ítélet szerint az elsőfokú bíróság alappal, de nem megfelelő indokkal mellőzte az alperes által indítványozott G.M. tanúkenti meghallgatását. Utalt a Pp. 8. §-ában foglaltakra, és arra, hogy az alperes jogi képviselője nem tett meg mindent annak érdekében, hogy az ügyvezető tanút a tárgyaláson meghallgassák.
- [13] A másodfokú bíróság ítéletében utalt az 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 21. §-ának c) pontjában foglaltakra, valamint a 3/2014. (III.31.) KMK véleményben rögzítettekre. Ezek figyelmen kívül hagyásával állapította meg az elsőfokú bíróság a jogellenesség jogkövetkezményeként a felperest megillető kártérítés összegét, ezért azt a fellebbezési eljárásban korrigálni kellett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását”, és a felperes keresetének elutasítását kérte. Jogszabálysértésként az Mt. 287. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozott.
- [15] Álláspontja szerint a munkáltatói jognyilatkozat közlése 2013. január 23-án megtörtént, hiszen maga a felperes is azt állítja, hogy ezen a napon vette kézhez azt a csomagot, amely a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos iratokat tartalmazta. Ehhez képest a keresetét és mellékleteit csak 2013. február 26-án nyújtotta be, így azzal elkészt.
- [16] Az alperes és a felperes közötti levelezésekből nem lehetséges megfelelő következtetést levonni arra, hogy az azonnali hatályú felmondást nem közölték. Az alperes jogi végzettség hiányában nem ismeri a megfelelő jogi szakszavakat, így a kilépő iratokba minden kilépéssel kapcsolatos iratot, a felmondást maga is beleérti, azonban az iratok tartalmának összességéből egyértelműen kitűnik, hogy csatolásra került az azonnali hatályú felmondás is. Ennek

igazolására előterjesztett bizonyítási indítványt azonban a bíróság elutasította, így jogszabálysértő az elsőfokú bíróság döntése, miszerint a felperes állítását tartja megalapozottnak.

- [17] Jelen esetben az első fokon eljáró bíróság ítélete azért is megalapozatlan, mert az alperes okirattal (levelezés) igazolta, hogy a kilépő iratok benne voltak a felperesnek küldött iratanyagban, ugyanakkor a munkavállaló csak előadást tett arra nézve, hogy ezt nem kapta meg, de ezt semmivel sem igazolta.
- [18] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben marasztalását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [20] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [21] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előző pontban meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [22] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként kizárólag az Mt. 287. §-ának (1) bekezdés b) pontját jelölte meg a 30 napos keresetindítási határidő elmulasztását állítva. A felülvizsgálati eljárásnak tehát csupán ennek vizsgálata képezhette tárgyát.
- [23] A másodfokú bíróság ítéletében arra a következtetésre jutott, hogy a felperes 2013. január 25-én vette át azt a csomagot, amely a

jogviszony megszűntetéshez kapcsolódó iratokat tartalmazta, így ehhez képest a 2013. február 23-án postára adott, és 2013. február 26-án érkeztetett keresetlevél nem késett el.

- [24] Az alperes állításával ellentétben a felperes vitatta a 2013. január 23-ai kézbesítést (2013. november 20-ai előkészítő irat), és állította, hogy az iratokat 2013. január 25-én kapta meg postán. Az iratokhoz csatolt 2013. január 25-én kelt felperesi levél is azt támasztja alá, hogy ezen időpontban a munkavállaló még nem rendelkezett az igazolásokkal, mivel a munkáltatói jogkörgyakorlójának azt írja, hogy „most a papírokkal mi van, menjek érte?”. Minderre figyelemmel a bíróságok helytállóan jutottak arra a következtetésre, hogy a munkáltató az iratokat 2013. január 23-án postára adta, amelyet a felperes 2013. január 25-én saját állítása szerint is átvett. Ennek ellenkezőjét az alperes a perben nem tudta bizonyítani [Pp. 206. § (1) bekezdés].
- [25] A 2013. január 25-ei átvételhez képest pedig a felperes 2013. február 23-án postára adott keresetlevele nem késett el [Mt. 287. § (1) bekezdés b) pont].
- [26] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [27] Az alperes köteles a felperes felülvizsgálati költségének megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.
- [28] Az alperes felülvizsgálati eljárási illeték fizetési kötelezettsége az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-án alapul.
- [29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2016. szeptember 7.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Nné

tisztviselő